

Νουθεσίες γέροντος Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου για την μελαγχολία, τη θλίψη, το άγχος και τη στενοχώρια

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Το σπουδαίο είναι να μπούμε στην Εκκλησία. Να ενωθούμε με τους συνανθρώπους μας, με τις χαρές και τις λύπες όλων. Να τους νιώθουμε δικούς μας, να προσευχόμαστε για όλους, να πονάμε για την σωτηρία τους, να ξεχνάμε τους εαυτούς μας. Να κάνομε το παν γι' αυτούς, όπως ο Χριστός για μας. Μέσα στην Εκκλησία γινόμαστε ένα με κάθε δυστυχισμένο και πονεμένο κι αμαρτωλό. Κανείς δεν πρέπει να θέλει να σωθεί μόνος του, χωρίς να σωθούν και οι άλλοι. Είναι λάθος να προσεύχεται κανείς για τον εαυτό του, για να σωθεί ο ίδιος. Τους άλλους πρέπει να αγαπάμε και να προσευχόμαστε να μη χαθεί κανείς. να μπουν όλοι στην Εκκλησία. Αυτό έχει αξία. Και μ' αυτή την επιθυμία πρέπει να φύγει κανείς απ' τον κόσμο, για να πάει στο μοναστήρι ή στην έρημο.

Μέσα στην Εκκλησία, που έχει τα μυστήρια που σώζουν, δεν υπάρχει απελπισία. Μπορεί να είμαστε πολύ αμαρτωλοί. Εξομολογούμαστε, όμως, μας διαβάξει ο παπάς κι έτσι συγχωρούμαστε και προχωρούμε προς την αθανασία, χωρίς καθόλου άγχος, χωρίς καθόλου φόβο.

Όποιος ζει τον Χριστό, γίνεται ένα μαζί Του, με την Εκκλησία Του. Ζει μια τρέλα! Η ζωή αυτή είναι διαφορετική απ' τη ζωή των ανθρώπων. Είναι χαρά, είναι φως, είναι αγαλλίαση, είναι ανάταση. Αυτή είναι η ζωή της Εκκλησίας, η ζωή του

Ευαγγελίου, η Βασιλεία του Θεού. «Η Βασιλεία του Θεού εντός ημών εστί» (Λουκ. 17,21). Έρχεται μέσα μας ο Χριστός κι εμείς είμαστε μέσα Του. Και συμβαίνει όπως μ' ένα κομμάτι σίδηρο που τοποθετημένος μες στη φωτιά γίνεται φωτιά και φως. έξω απ' τη φωτιά, πάλι σίδηρος σκοτεινός, σκοτάδι. [\(περισσότερα...\)](#)